

אורות (מצד) אי"א

מרחין (מצד) אבא

מרחין (מצד) אימא

כלים דו"א (עבור השפע דמכ"ד אבא ומכ"ד אימא - כנפדר)

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

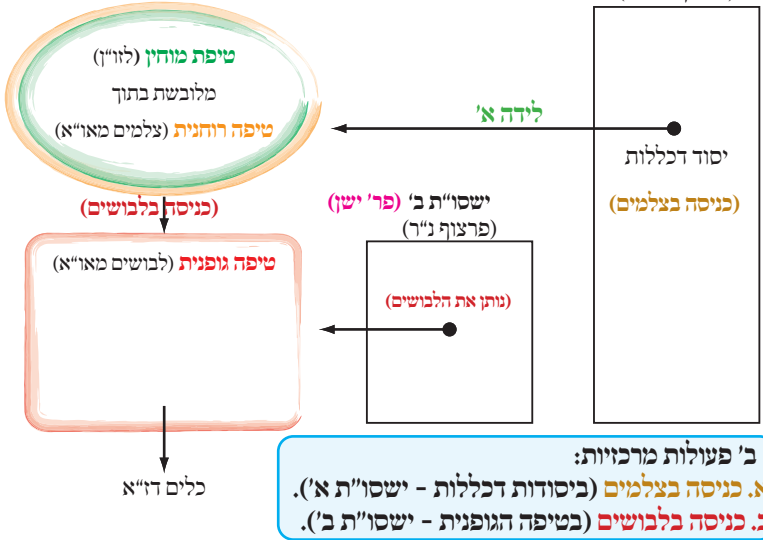
שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'	שורשי המו'
עתיק	עתיק	עתיק	עתיק
נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק	נוק' דעתיק
א"א	א"א	א"א	א"א
נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א	נוק' דא"א

ג' כלי חכמה דו"א	ג' כלי דעת דו"א	ג' כלי חכמה דו"א	ג' כלי חסד דו"א
יוד הי ויווה	יוד הי ויווה	יוד הי ויווה	יוד הי ויווה
יוד הי וואוה	יוד הי וואוה	יוד הי וואוה	יוד הי וואוה
יוד הא וואוה	יוד הא וואוה	יוד הא וואוה	יוד הא וואוה
יוד הה וואוה	יוד הה וואוה	יוד הה וואוה	יוד הה וואוה
ג' כלי גבורה דו"א	ג' כלי ת"ת דו"א	ג' כלי חסד דו"א	ג' כלי חסד דו"א
יה	יוד הא וואוה	יוד הא וואוה	יוד הא וואוה
אלף למוד	אלף למוד	אלף למוד	אלף למוד
אלף למוד	אלף למוד	אלף למוד	אלף למוד
אלף למוד	אלף למוד	אלף למוד	אלף למוד
ג' כלי הוד דו"א	ג' כלי יסוד דו"א	ג' כלי נצח דו"א	ג' כלי נצח דו"א
אדני	אדדו"נהי	אדדו"נהי	אדדו"נהי
א צבאו צבאות	שין דלת	שין דלת	שין דלת
אות	שין דלת	שין דלת	שין דלת

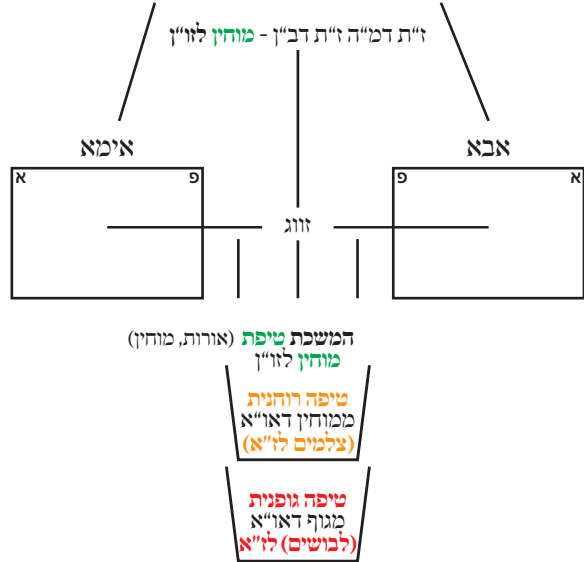
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

ב
פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

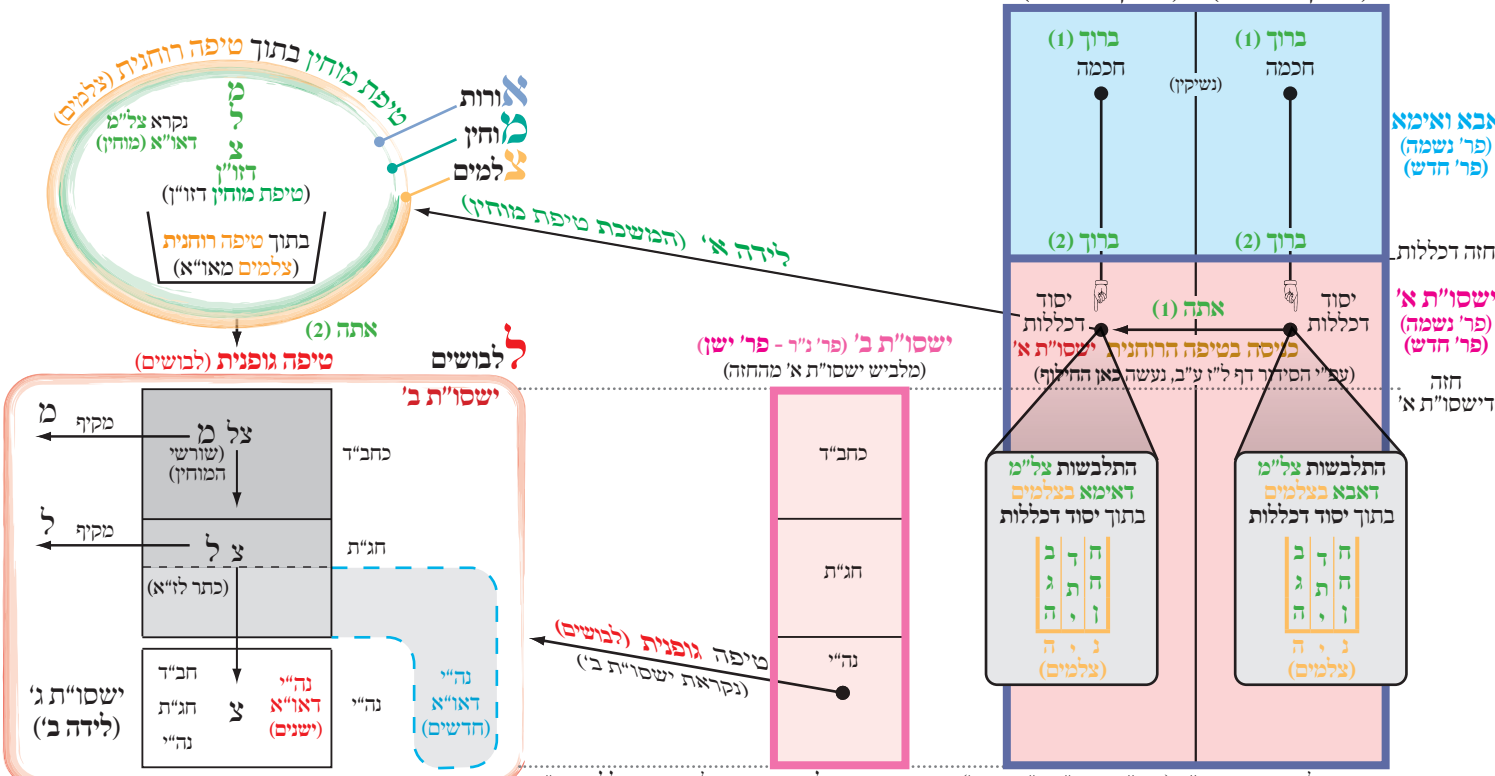

א
כחב"ד דכנינה דמ"ה, וח"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

ג
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כלים

נה"י מתנתקים מכחב"ד חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקנים בז"א.

כניסת מוחין בז"א (פנימי)

כחב"ד
חג"ת
נה"י

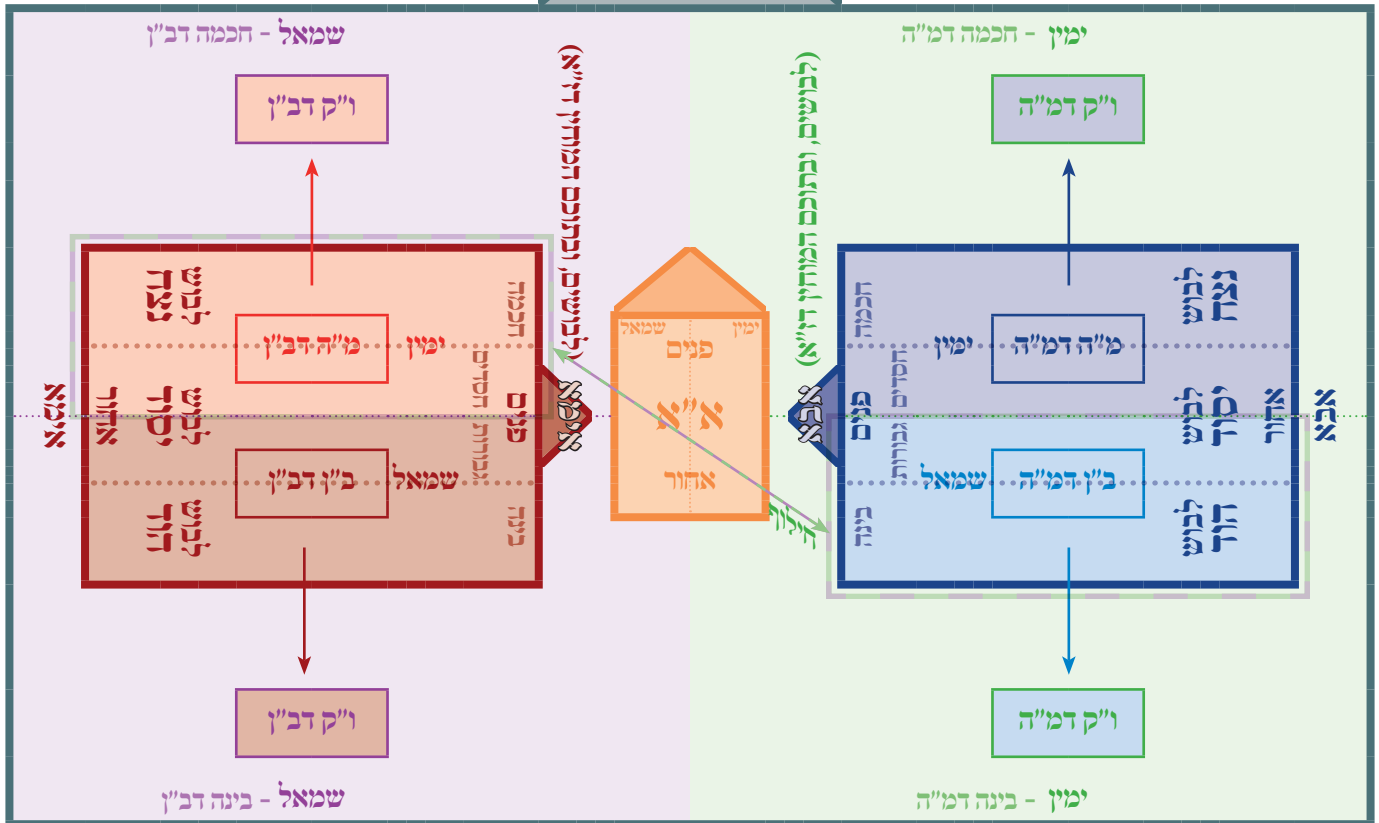
הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחר

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחר (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דו"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דו"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונחזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דו"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

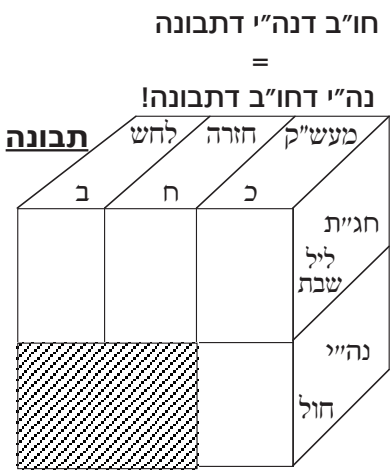
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"פ</p>

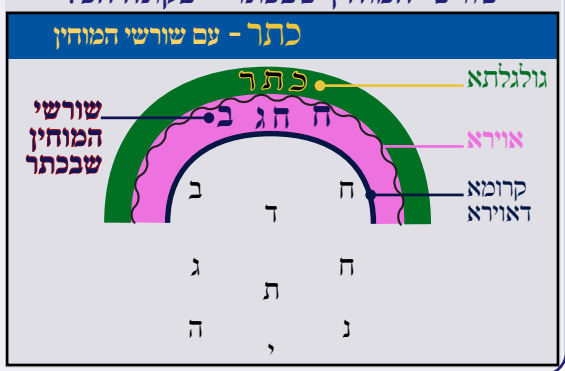
עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	נוק' דע"י		עתיק	
חכמה יעקב רחל בינה	חסד'י גבו'	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסד'י גבו'	בינה	א"א	א"א	חכמה
שים שלום		שים שלום		מגן אב'	גבורות	חסדים	אבות
				כריש'ה וזקני'ה	הטוב שמך	מורים	כריש'ה וזקני'ה

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)	
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		ברכת מחיה המתים	ברכת האל הקדוש (אחו"פ דפנים)	י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)	
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')				אחו"פ דפנים (או"א דפנים)	אחו"פ דאח' (או"א דאח')				
	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)			אימא (אח')	אבא (פנים)				
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	ח"ן	ו"ק	לחכמה	לחכמה	נה"י דז"א. הארה לז"ס דנוק' (נשיקין).	
אתה (כריעה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה				
ה' (זקיפה א')	ו"ק				ו"ק	ח"ן לחכמה				בג"ה לבניה לדעת
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה				חיבוק שמאל
					חיבוק ימין	חיבוק אמצע				

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:
 א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיית הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.
 ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

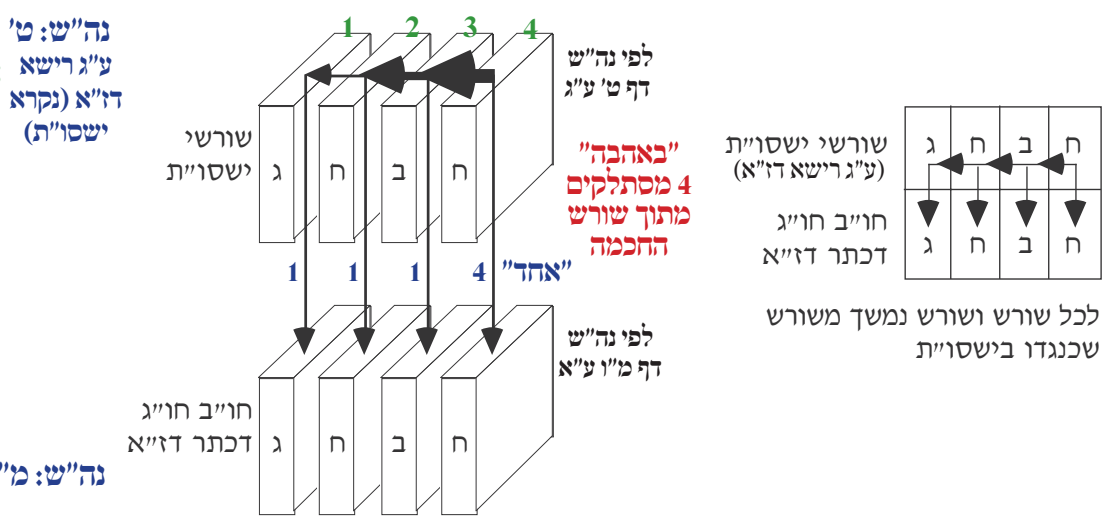
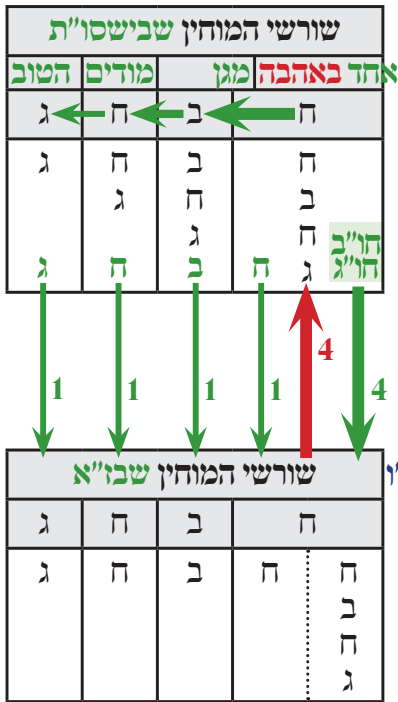
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וח"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וח"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

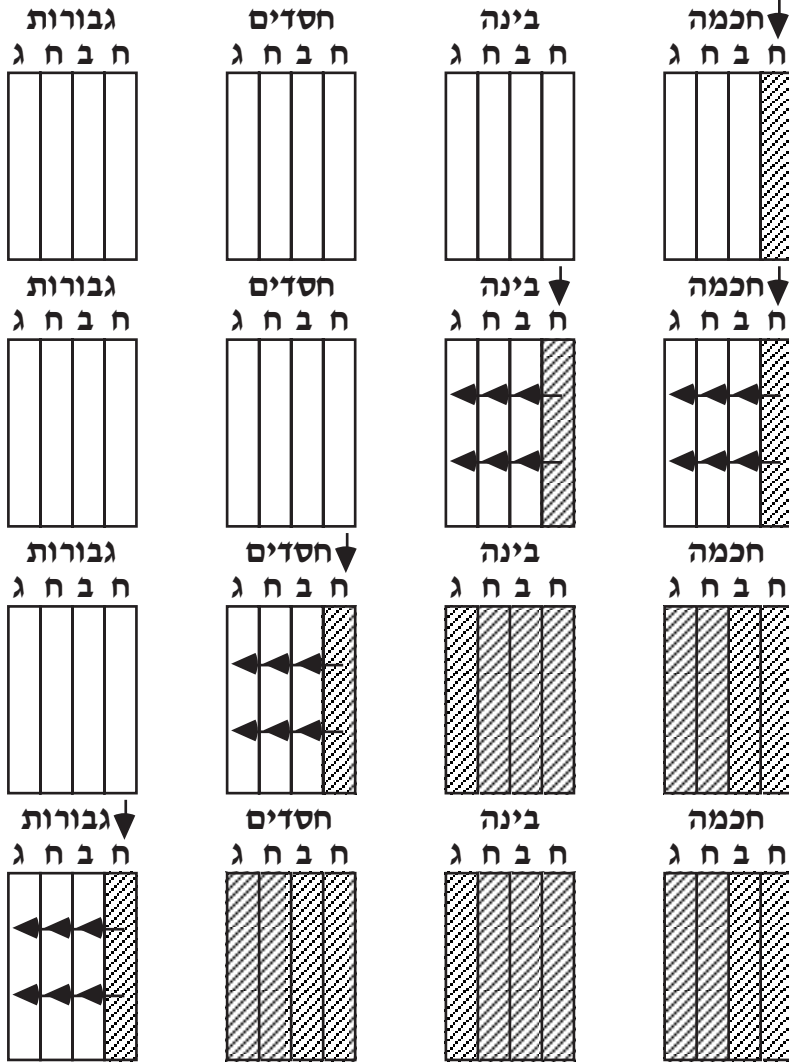
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וח"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וח"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וח"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וח"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

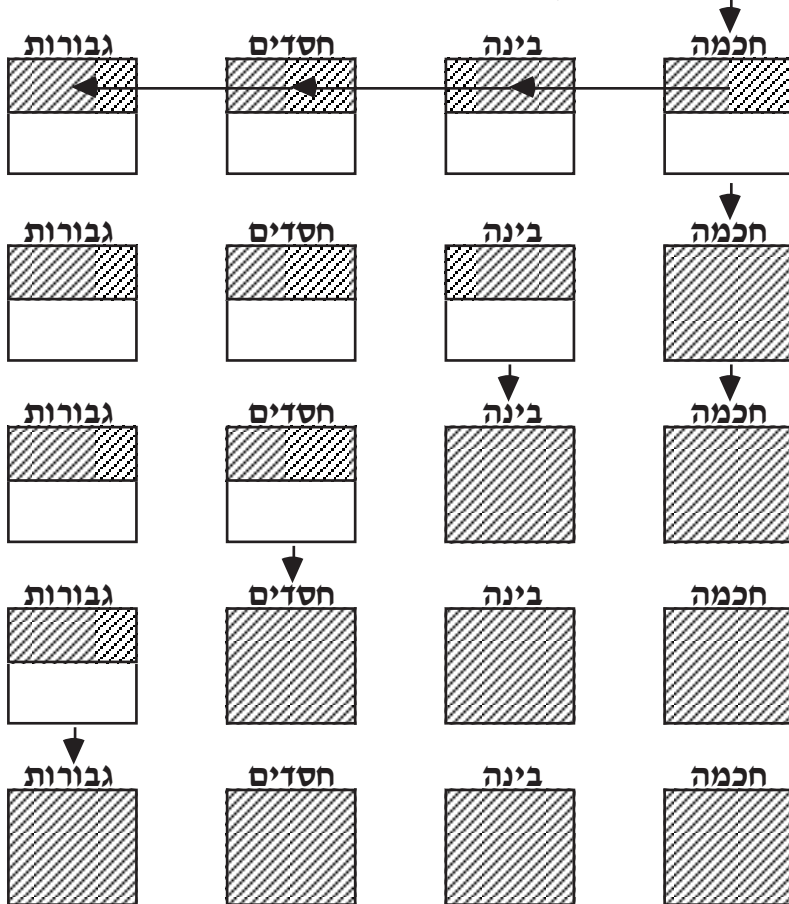
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

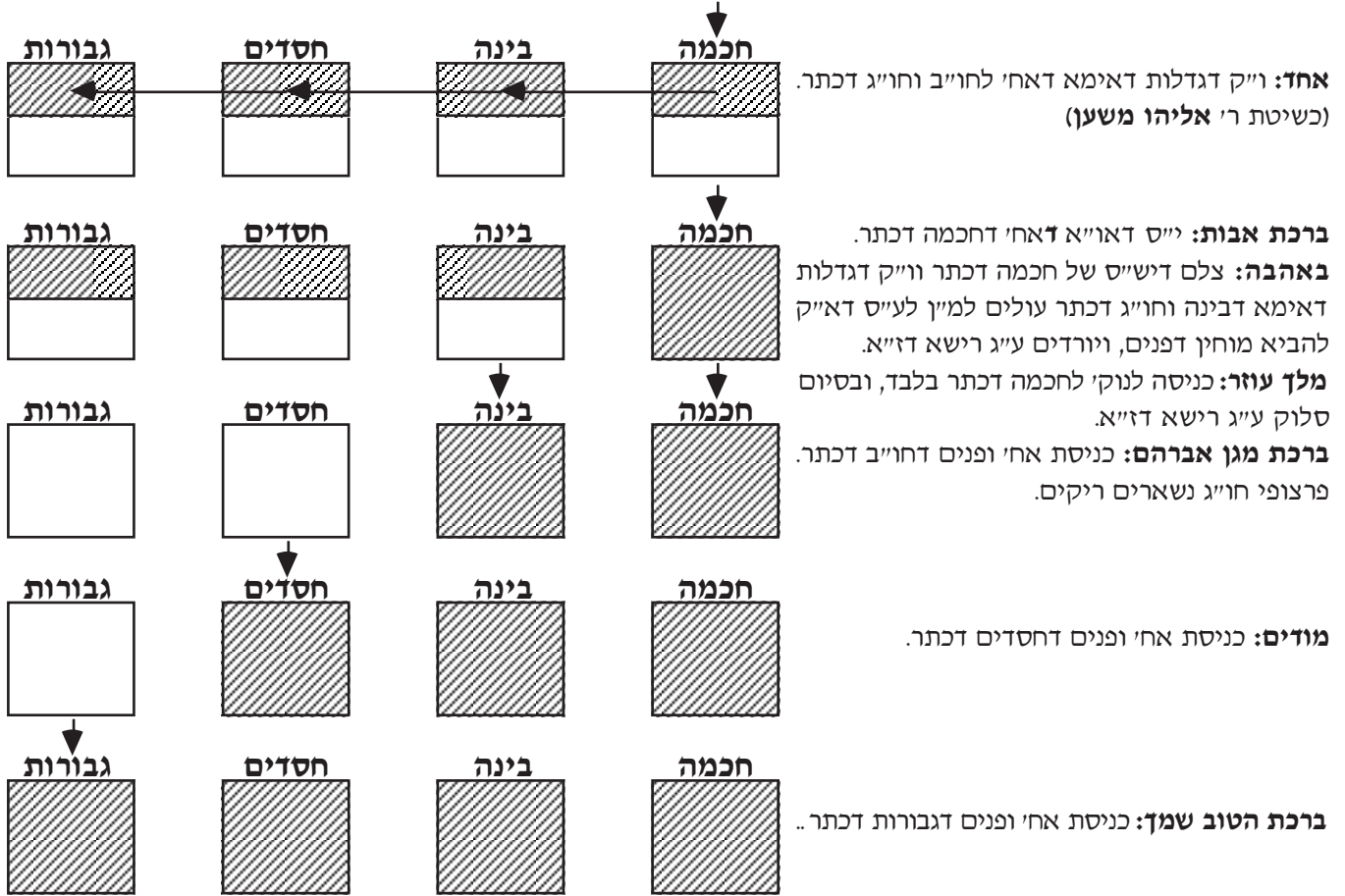
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עובר חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

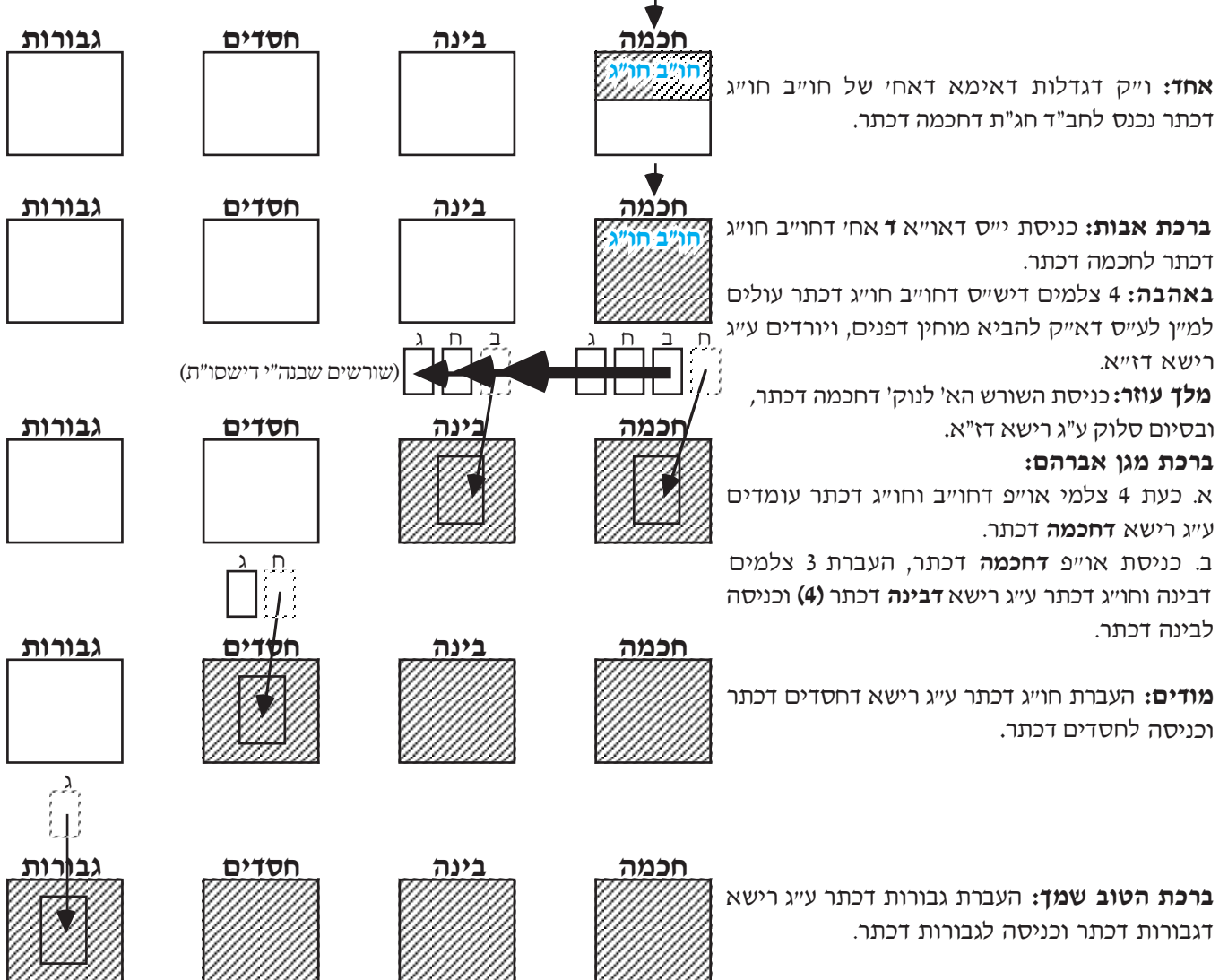
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (3) (4) (5) (7)

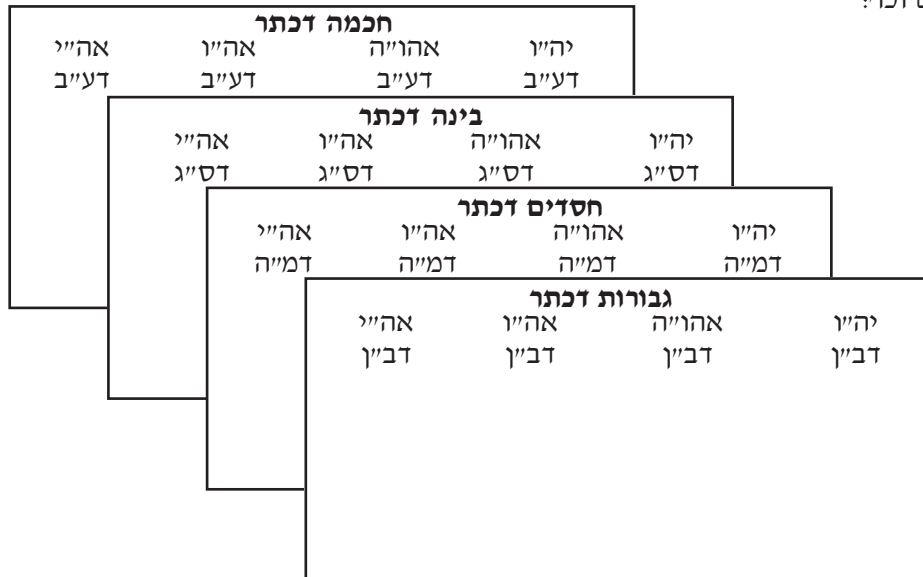
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאח' דחו"ב חו"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאח' לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז רישא אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הויו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דאו"פ דצ' צלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים (*)
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

[מ:]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף הא אלף הא יוד, אלף הא יוד ווא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה	א-ה-י-ה	א-ה-י-ה
יהוה	א-ה-י-ה ו-ה-י-ה ו-ה-י-ה ו-ה-י-ה	יהוה
יהוה	י-ה-ו-ו-ה ו-ה-ו-ו-ה	יהוה

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א
דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
י-ה	יוד הא ואו הא	א, אל, אלו, אלוה
אלף למוד, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס	י יה יהו יהוה	אלוה
י-ה-ו-ו-ה	י-ה-ו-ו-ה	אלף למוד

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

* אבל הענין הוא כי הנה המחין הם חב"ד אבל שרש

של כ"ב מוחין נשאר למעלה הרושם שלהם ומימינך כסדר ומוחין המחין שבתור הם גדולים ומשולש לאין קץ על המחין הנקרא חב"ד. ולק חמלא בזכרות נשא גבאשר מחלך סורי פסחת הטללם כל האצילות אשר סוף הנקרא ומגדלין אותן כעודפ ויסוד נק' דרך כבוד דרך נבר בעלמה נחלא כי סיסוד דאמא הנקרא דרך נעשה נחל מים וממט שותה הו"א מאותן החסדים וזו ערל ומרים ראשו וסוד דאמא ראש הוא כי חנ"ח שבו ערלין ומשנין בתי' ראש כבוד ג' מוחין שבו חב"ד וגמלא אן ראש ז מחדש רק שמה שהיה כבוד חג"ה הדרתי למעלה ונרלו ונעשה ראש כבוד חב"ד או בתי' ו' שבשם הו"א הטלל האצילות כי חמלא היה הו"א וק' לבר ו' זמירא שבתוך ה' דאמא פלאה ופלאה ילאה ונעשה ו' פלאה שבשם הו"א ונעשה לו ראש שהוא לורת ו' שם בראש ו' כדוע כי בייקא סיחה ו' לאחד ה' ראשונה אלא שלא היה לה ראש כי היה וק' לבר ומגדלות נעשה לו ראש היטי' ע' ו'.

שהוא בגולגלתא (ח) המהפסח עד לחמה ומלכשת גם אם המחין הנקרא חב"ד אבל עיקרית הכתר איש אלא למעלה על אלף הכוחין. ועיין בביתור איש חמלאר ג' רישן אצלפין דא לבו מן דא סכר בתחלת ארז"ר דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שבכאר שהוא מלכד הפוח פלוח מה ענינו :

פרק ב בתי

ועתה נבאר מהיכן נעשה בתי' הכתר אם והנה הוא נעשה מבתי' חגי' הסחטון של פת"ם דאמא הנקרא הנוכח חוב ענינו. כי הנה כתבנו לפיל כי לכתב הכנסת נה"י דאמא הראשונים סוף ז"א בנתי' המחין הו"ארה לסגדל ולפסוח לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר אן היה הפנין והמרתו כי הארוכ של נה"י דאמא עלו בחג' ת"ם בסחטון של פנונה לדעת את הולך שילד ויולא לחין וזו אותן האורות הולחו שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורות הנ"ל האורו ונעשו כח נכלי הכוא של מחינת הפת"ם הסחטון ומבדיל ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שסמלקו נחלבשו סוף אלף הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים סדרים להתרוקן לכמה שבזת הנ"ל אם לטרוק לידת המחין דלא ואם לכמהות לטבין למחין דז"א ענמו כנ"ל אבל אלו ששם סטטים י"ם של חנוכה פלמה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר עתה באלו של הסנונה ונאמר כי יש בג' בתי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שסמלבו בוז"א לסחטון לו כבוד מוחין הב' הוא בתי' חגי' ת"ת (ח) ונה"י שלה החדשים שמהפסחו נה מהרש כדי שחיה שלימה ב"ם נמורם להודונו עם אבא נכל"ל ב"י הוא בתי' שאר קומחה שאר מן מחינת העליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בתי' אלו מחוונות עם ג' בתי' אחרות בלופן זה. והענין כי כנה נח"ל כי בפח ארתו עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דכנונה למעלה בתי' סחטון של פת"ם שלה והתרוקן אלו הכלים מן האורות שלפס פלמן ולא נשאר בהם שום דעות כלל ועיקר כבוד אן התורה מהקיימת אלא בתי' שמהם פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכנסו לטובין המוחין דז"א שהם מן הסחטם שבו עד למטה שהם ס"ם והנלכשו כתי' פריקין שיש בנתי' של הכנונה ואח"כ נחלבשו סולם חוך ז"א מהכמה שבו למטה פת"ם כתי' ב"ם. וגמלא כי הכלים והנוף (כ) של אלו המחין הם בתי' א' שהם הכלים וגופניות החנונה פלמה אבל האורות והחיות והכנסת שבהם הם המחין של הו"א ענמו אמנם לפ שבנין וסמלקו אורות שלפס אורות הו"א במקומה לק אלו הנכ"י דאמא מחמלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיות שלם מפלוח ובשר ממשחו של הו"א פלמו ונוף ענמו דמיין מתם ואיני נקראין אלא בשם גופא דז"א ממנו. וכזה סבין מ"ם בדרוש גדלות דז"א אן הוא שמו וק' שיש בו בלבד כעוד שכל עמום איש רק וק' אן גרדיל אח"כ ונעשה בן י"ם נמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא וק' ונכנס בו פחד ג"ם ששם נה"י החנונה ומסחטון יחד ונעשו ס"ם נמורות חזקת זה כי כל פרק עליון דנלח פנונה מספרר ומחמבר עם ב' פריק ענמיים דכלי החסד דז"א ונעשו חממה שבו ופרק ב' דכלי נלח דכנונה מחמבר עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דנלח דז"א ונעשו חסד דז"א ופרק ג' דכלי נלח דכנונה מחמבר עם ב' פרק סחטנים דנלח ז"א ונעשים נלח דז"א ועד"ו בקו שמאלו ועד"ו בקו אמלטי כמטאר חללין במקומו (ד). נמלא כי הנכ"י ענמן דכנונה מספררבים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי ננוף א' כשהוא א' ונוף דז"א הוא ממנו ולכן נקרא בתי' ח' בתי' כגדלה מתם של הו"א ענמו כי להיות כלים ריקים והכנסו אורות דמוחין דז"א לטובין נעשו בגוף דז"א ממנו והבי נבבאר בתי' המחין דז"א מהכמה שלו ולמטה אן נעשו פ"י נה"י הראשונים של הכנונה שהם הכלים בלתי אור. הבחינה הכ' הוא הכתר של ז"א אשר הוא נעשה מן החגי' הסחטון של ס"ם (ה) ונה"י החדשים של חנונה והנה בחינת הכתר דז"א לרך שחיליה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל מוחין דז"א או לאו אם מכלל ס"ם דז"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבבאר שכתבנו י"ם מחילין מן הסכמה כמו שכבז אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו אן ראשית אלא חממה ורליות הרבה לסברא זו גם מה ענין הכנת לשון חסד ולמה נק' ק. והנה כפי הגראש מהפסוח לטון הפקוים וספר הויכר נראה כי הכתר הוא גולגלתא וחב"ד הם המחין שבתוך הגולגלתא ואם כך הוא נמלא שכתב שא גרזו בחליות הגרסתן כי הוא נעשה חילוניות ולבוש אל המחין בדרך הגולגלתא מהקו ומלבוש אה המחין ואין ספק שסכלים ועיקר הם המחין כי הנללה הוא כלי ומלבוש ספל אלף והבר זה לא יכלה על דעת היטק בן יומי כי הדי כתר גדול לאין קץ על החממה ותכונה ודעת ונחשבו אצלו כלא היו

הגרות וביאורים (ח) סחטון נה"י: (ג) הוא הכלים וזוהו גנוף וכלל כלתו וכן פ"ם אבל האורות והאורות והפסוח שבהם גם זה הוא ככל כנחטון. שפן שפון: (ג) לקמן פ"ו וי' וכלים פ"ו וכלים פ"ו: (ד) לקמן פ"ו: (ה) לקמן פ"ו: (ו) סמחטון ז"ל: (ז) עיין לפיל

א"ח"ח 23589

יפה שעה

דטעויות דז"א בכרת ירוש עמדם כי הם יחד חילוניים מהם כו ועיין שלפי עשר הטעויות אשר שוחק לאלם :

או וכוף דז"ה ממש הי' ילכן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש ידעו נח' בחי' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 אך נעשה ע"י נה"י א' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהפ"ל והנה בחי' הכתר דז"ה לרין שבח"ה תחילה
 מה ענינו אם היא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם היא מכלל
 ה"ס דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היא שחשבון ה"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו אין ראשית אלא חכמה ויש ראשית
 הרבה לספירה זו גם מה פ"ל לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"י והת"י שהכתר היא גולגלתא וחפ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה היא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשה הם המוחין ואין ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוקב בן יימו כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לאין קץ על חפ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חפ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר ואותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לאין קץ על המוחין הנק' חפ"ד ולכן תמלא
 בב' חידושי שפאשה מנבא ענין י"ס פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר ילמ"ה חפ"ד מוכיח שם באריך בחי' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם חפ"ד הם ח"ה שהם הענפים היולאים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י ב"ס הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודאי שהמוח הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבחי' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעתה הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבחי' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה וממנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בחי' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובחי'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשה גם הם המוחין הנק' חפ"ד אבל עיקריות הכתר
 אינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו י"ס עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. ועתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה והנה הוא
 נעשה מבחי' חלי' התחתון דה"ת דלמ"ה הנק'
 חפ"ד כנ"ל ויה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלמ"ה
 הא' תוך זעיר בבחי' המוחין הולכנה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו איך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימ"ה עלו בחלי' התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לחיך ואז אוחס האורות הוליאו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האירו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולכרו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

דלוחי פרע, יכן עד"י הולכים ומתחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לאין קץ יאונס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבוה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"א במה"ק כי החג"ה נעשו חפ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולרין
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש, ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ס דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה אינם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חפ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הגשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסין ואלו נקראין חג"ה של הגשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח א' הנו' הכלל מחו"ב ודעת החסין הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בחי' חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעים ותחתון שכלל א' מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חפ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון דחג"ה אשר נתלבשו בהן פרקין אמנעים דנה"י דלמ"ה
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דלמ"ה
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלמ"ה המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלמ"ה כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיסוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוצר ונקרא ר"ל שהמשכה החו"ג מיסוד דלמ"ה ליסוד דז"ה אינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג ניכר יקרא אשר מהיר בדעת דלמ"ה וע"י בן מודווגים אור"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ביסוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מתפשטים ביסוד דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ס דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ג, וכס' אהבה ה' להרב יוסף טרבוץ דף ל"א, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' דתלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסין וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין ב' פרקין עילאין דחג"ה ועשין חפ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלמ"ה והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין הנו' הם חפ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם אור"ה ויסודות והם ב' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהתלת פרקין אמנעים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרושי הדעת כתב שתרין פרקין עילאין, ואמנעים דחג"ה דז"ה נעשו חפ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"ב כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילה העמידה וכו' ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודות לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסודות ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאוהה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש, ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דז"ה שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מתפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרונ דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

לפרטוף חב"ד וכתובס מהלכנן המוחין דז"א והס נפשים
מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחר"ל
במשלה מתק ט' כנ"ו בפרק הגז' והיא היא שמתח דחיי
שהגיה רשכ"י ע"ה באדר"ה רבא כד"ל ויפח באפיו נשמה
חייב שנתקא דגושנקא גו בגו וכל דא למה עבין לאשלא
ולפיילא ביה סתים דהתומח ט"לאה עד סופא דכל סתמין
הכ"ל וישח באפיו נשמת חיים נשמתא דכל חיי דעילא
ותחא תלין מהכ"ה שמתח ומתקייפי בה רבי הארס לנפש
חייב לאתקרא ולפיילא בתקוין בגווא"ה דא ולאשלא להכ"ה
נשמתא חדרה"ה דלרגא עד סופא דכל דרגין בגין דיהי הארס
נשמתא מתכתבא כגולא ולמהוי כלא ביותחא חד ומחין דפסיק
האי ויהי מן עלמא כמחין דפסיק נשמתא דא ומחין דפסיק
נשמתא אחר"ה בר מהאי ובגין ק"י שס"ה הוא דווכרניה מן
עלמא לדרי דרין כהאי דיוק"ל דארס שארי ותקין כלל"ה דבר
וטק' ט' פ"ט ואם ידלה הארס להפסיק ולפיין ולפטר
על בדרי דברים אלו אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת
מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר חיקון ד' שלמות חב"ד
נתקט ותחתו זה מזה ק' סדר חיקון אלו הד' מוחין ואח"כ
שאר ביה חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין
מתפשטים בתב"ד עלמא של הפרטוף הוא ונתקנים גם הם
פ"ד המ"ל ואח"כ שאר ביה חלקי חב"ד המוחין כראוי להם
והאריות המוחין מתפשטים ב"מ הגק' ז"ו"ן ונתקנים גם הם
פ"ד הגז"ל וכמבואר ב"מ בס' הכוונות בסוטה ד' כרישוח וד'
וקיפוח בסוף דרום טוטה שיש שלום פ"ט ובסוף פ"ח משפר
מוחין וללם פ"ט וה' הסדר הוא בין בפינור בין
ביניקם בין בגדלות בכל פרט פרט לתקן תחילה האורש
ואח"ך ממילא התנפים נתקנים וכמבואר לפיל (קל"ה) פיין
עליו היפב בכללות ובפרטות כנ"ו גם ועס זה יובן היפב
ענין הגז"ל :

**הקדמה הלוז היא בסדר תיקון סחוצב הגשמות כפי
סדר תיקונם בשורשים העליון :**

ידוע כי האורש עלמה היא הנוף הקדוש והאר"י מלוח
הס המרי"ג חב"ד (ק"ב ע"א) נוף המורה והפנין
הוא כי המורה היא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח
המתפשטים בכל פרטוף והוא אור הא"ם המתפשט פוך
גרנ"ח דחיה דהמשה פרטשי הכפר דח"ק ותוך גרנ"ח
דחיה דה' פרטשי חכמה דח"ק ותוך גרנ"ח דשמה דה'
פרטשי בינה דח"ק ותוך גרנ"ח דרוח דה' פרטשי ז"ל דח"ק
ותוך גרנ"ח דה' פרטשי המלכות דח"ק :

עוד מתפשט עלמות אור הא"ם הגז"ל תוך הגרנ"ח דגרנ"ח
דחיה דכ"ה פרטשי האגילות דאדם קדמון (קל"ב) פ"ד
המ"ל וכן הוא מתפשט ותאזר תוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל
פרטוף מכ"ה פרטשי דכל שלום משלמות ב"מ דח"ק הטולל :

וכע"ד המ"ל הוא מתפשט ומאזר תוך הגרנ"ח דכל פרטוף
מפרטי פרטשי ח"ק וחב"ע דלז"י הטולל המלבי"ם
לח"ק וחב"ע דח"ק המ"ל הטולל :

וכן פ"ד הגז"ל הוא מתפשט ומאזר תוך הגרנ"ח דכל
פרטוף מפרטי פרטוף ח"ק וחב"ע דכל שלום משלמות
ב"מ הטוללים המלבישים זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה
לח"ק וחב"ע דלז"י הטולל המ"ל המלביש בשוה לאדם קדמון
וחב"ע דח"ק הטולל הגז"ל וכ"י נק' מחלב הספי' :

ועל ח"ק וחב"ע דכל פרט מתחלב הספירות הגז"ל מלביש
עליו בשוה מכל לדדיו ואבינוסוח אדם קדמון וחב"ע
דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דונשמו מתם
בכל פרטייו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוה
ובאורך פ"ד הגז"ל במחלב הספי' הגז"ל במ"ל בהקדמה :

וכשנברא אדה"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגז"ל
ואנה נש שגם האלים ד"ם שבו כלל פרמ"ח
איברים וטס"ה גידים שהם תרי"ג ויש בו חמשה פרטשים
סללים דמשה פנמים ח"ק וחב"ע דפרטות ח"ק וחב"ע
פ"ד הגז"ל במחלב הספירות וכל פרטוף מפרטי פרטשי ח"ק
וחב"ע הגז"ל כלול דמשה פרטשים הנקראים בשם שור ובאר
גידים ועצמות ושוח שנקלמות כלל מתרי"ג איברים שכתובס
מהלבשים תרי"ג איברי האלם שנחוק כללם מתלבשים פרי"ג
איברי הגרנ"ח דכל פרט ובתוכס מתלבשים פרי"ג איברים
ד"ם דכל פרטוף דפרטי ח"ק וחב"ע דמחלב הספי' פס
למח המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שנתוכס מתלבש
נוף הקדוש של האורה הגז"ל :

ונתבאר כי באדה"ד נכלל כל מחלב הגשמות וסוי כלולים
בו

הגדרות וביאורים (קכ"ה) חרות דף קל"ה ע"ב ש"ס ר' (קכ"ה) ס"ס דף פ"א ד"ס וס"ב : (קל"ג) דקר' ל"א : (קל"ב) וסוף סוף
ד"ק כי פ"ט הקדוש כד"ל ידוע ס"ס קל"ה על ח"ק דח"ק כה"ל סוף דח"ק. וע"ס ס"ס וחספס פרטשו סכר דח"ק ל"ל על הכ"ה ח"ק דח"ק
וע"ס ס"ס דה' פרטשי חכמה דח"ק וכן פ"ט דה' פרטשי ח"ק על כוונת הא"ם דח"ק. וכן פ"ט דה' פרטשי ח"ק דח"ק ל"ל על
ה"ל דח"ק דח"ק. וכן ח"ק דה' פרטשי חכמה דח"ק ל"ל על פלגות דח"ק דח"ק. והדבר ס"ס על כוונת דח"ק דח"ק וכן פ"ט דה' פרטשי חכמה דח"ק

דרוש ג משפר הברזר עני' נ"ב ל"ל מן התון לטבי עד מרטה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקפידים לנשמות שם פנימיות כבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאליטה :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ם עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש' הקדים עמ"ט אחר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד ושם היכולת החחחחחחח חרי הם י"ם והם נחלקים לשבעה היכולות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש ח"ה לרוד עמ"ט כענין טעה שם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמילה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיפים הגר"ן אג"ן תפילק הנוכר שם בדרוש ה' וזנים המוחים המקיפים סמכר בדרוש ד' דברכה אבות כי שם נחבאר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיפים דר"ם מסכים עם זה הדרוש שאין הטוק' מקבלת המוחין עד הפמידה נכוכר כח"ן ע"ט . דרוש ח' משפר ק"ש תחכל בהם נשפוק זה ל"ב ספידים ע"ג פינדק ומשק אוחס כנוכר לקמן בסדר החסילה :

דרוש ה משפר העמידה בברכה אהה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אברהם לא נחפשו ס"ח החסדים רק נחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה אהה גיבור נבטרה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' חסידות הדבר ע"ה דרוש ו' משפר הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן נסנת רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט נב"ק הדרוש עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י דז"א אחרין פלמו ל"ב ולפ"ל בחסלה הדרוש כחז שהם נה"י דז"א הראשונים שפ"ל לחצ"ה והם החלה פרקין פילחין דנה"י שפ"ל לחצ"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשפר מיפוש הירח כי אחר חרנן בית ראשון לא נחפשו נה"י דחומא רק פ"ר הכ"ה דז"א הראשונים שפ"ל לחצ"ה נחל"ה נחל"ה שר"ך לטוין נלשלה נכרות אל"ה להמשיך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דז"א שפ"ל לחצ"ה להמשיך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחצ"ה דטק' :

דרוש כונת אמן עמ"ט נרוך הוא ונ"ש ל"ב ללפ"ד שר"ך לומר קך נחילת נרוך טטוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש נשם הו"ה דפ"ג וכן הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפ"ל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עיבור עמ"ט כהחפשות החסדים ל"ב ואלו לנדר מהחפשות ס"ח וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש חג השבושע עמ"ט זה הכתר הניחן לז"א פיין בשפר כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ה ואמנם תחל"ב אבאר ט' עד סוף הענין ותראה מה ענין הכתר סה . ע"ט פת"ש כטרע ל"ב ל"ל שג"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות ה"ה' וז"ך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יוזע עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחסרם יום שבושע הם המוחין דחמוד ופ"ט ספילה שחרים ומסב נחשבים מוחין דגנים דיספ"ה ודז"א ודז"א וזו מודוונים ולכן אין לרוך לטוין בחפילת שחרים ומסב כי אם ממחלה באהבה וז"לך בשחרים מוחין דגנים דכניה נישפ"ה נבחרה מוחין דגנים מוחין עילחין נלחש ותורס דמסב מוחין דגנים דכתר מח"ה :

ע"ש עמ"ט מקבלת נחמיה למוט ל"ב לפי כי עד שעה

כבריאה והוא חילוניות דאליטות ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאליטות היינו בריאה דאליטות כנודע כי ישפ"ה הם חילוניות דז"א חל"ה שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ר דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאליטות הם הג"ר דכל פרט ובמילה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דרבה שהם הג"ר הג"ן לז"א ח"ג"ם חל"ה מוחין דז"ק הג"ן חילוניות דאליטות ר"ל ו"ק דג"ר דרבה שהם בריאה דאליטות והם מוחין שלמים כפרכס חל"ה שבערך כללות האליטות יקראו ו"ק בערך כבריאה הכולל הג"ן ח"מ"ה ו"ק בערך חל"ה הג"ן ח"ה ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דרבה בין דחומא נחשבים נק"ש כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דז"ק ונ"ר מג"ר דז"א וטולם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דרבה :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנז"ל והמוחין דרבה הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשבים מוחין כפולים לבריאה דאליטות והם ממש רוגמת תפילין ריד שהיא כבריאה ותפילין דרש באליתות וכל ח' מלוט כפ"ט הו"ה שלימה כוללה ממוחין דז"א . הארבעה ע"ג דרפ"ח נילונין האבררין ועולים נחשם הם בידורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בידורי טוק' דג' דרוחן עתיק ורבה וז"א שסם חלקי הב"ן החחוכר עם המ"ה שגופם שדוכורין והם"ג חלקי בידורי הב"ן דטק' דשחיק וז"מ"ה וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרוך וס"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטק' דז"א ותבוטה ורחל המוחין דז"ק דגדלות הנחשבים נק"ש שהם די י"ה דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דכניה נראה כי ה"י י"ה מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דכניט דפרטפים סמכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדרות ספר הכוונות מפורשיש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ה נכרות ש"ס מן ברכה עני' ל"ב ט"ס הוא זה וז"ל מן ברכה המזון לטבי ט' וכן היא הגירסא כספר הכוונות יסן ובספר פ"ט . פ"ט עמ"ט וכנוד ה"ה אוכרוח ש"ס נשירח היס ושם ביארנו סודם ופ"ט ל"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דז"ר ישר וט' דז"ר חור :

ע"ש עמ"ט ואמנם הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמ"ה . וטומ"ה פ"ט כסוד מש"ה ויב"ה לו יין וישת ל"ב דארמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הנכרות המלוט וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דל"ה פסיק לפעלמן ועל ק אל"ה השני יסדות שלהם יחד נחילת נרוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משפר האליט עמ"ט גם היא מלאה בחלק כזה וז"א ל"ב כן הוא כס' פ"ט סוף"ו מלא . דרוש ח' משפר תפילין עמ"ט שם יו"ה במילוי אלפין אב"ר בו' כח' שבו ל"ב ושם אה"ה דהי"ן הוא כתר נחמ"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ה שטו . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט נרוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיפים לנחי' ארוחות שהוא פנימיות דז"א וזו אלו מעלין כו' פ"ט עמ"ט והפליה אב"ר ל"ב חל"ה שרחה דלית קטן גם הוא בחלוגים ט' כטות יסן ד"צ ע"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"י בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זון' ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זון' ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זון' ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דון' [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבגולגלתא בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזון' עד הזון' ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"י ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזון' דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצאתי (מרפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.